

STS de 29 de juliol de 2014, recurs 314/2013

Cessament d'una magistrada derivat de la seva situació d'embaràs: discriminació i dret a percebre les retribucions corresponents (accés al text de la sentència)

Una magistrada col·laborava des de març de 2006 en l'elaboració de la base de dades de jurisprudència del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), i rebia una remuneració mensual de 451 euros. Al maig de 2008, **mentre es trobava de baixa per embaràs, va ser cessada** per "impossibilitat manifesta de continuar realitzant la col·laboració per la qual havia estat designada com a analista". La retribució que percebia era fixa mensual i independent del nombre de sentències que analitzava.

El TS considera que s'ha produït una situació de discriminació per raó de sexe, vinculada a l'embaràs o maternitat. Es basa en els arguments següents:

- **Recorda algunes de les normes, tant internes com comunitàries, que prohibeixen la discriminació directa o indirecta** per raó de sexe (arts. 6 i 8 de la *Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres* o la en el seu moment vigent *Directiva 2002/73/CE*). La jurisprudència del TJUE (cas Silke-Karin Mahlburg, assumptes C-294/04, C-595/12...) i del propi TC (SSTC 214/2006, 3/2007, 233/2007...) s'ha pronunciat en el mateix sentit.
- Declara que la jurisprudència constitucional contempla **diversos supòsits de discriminació**: a) la negació a la dona treballadora d'un dret associat a la seva maternitat (per exemple, la STC 3/2007 l'aprecia en la denegació de la reducció de jornada per a la cura d'un fill); b) quan, reconegut el dret associat a la maternitat es causa un perjudici constatat pel tracte peyoratiu en les condicions de treball o una limitació en els drets o legítimes expectatives econòmiques o professionals en la relació laboral; i, c) quan la limitació o restricció de garanties del dret exercitat o de les garanties establertes en la Llei representa una reacció o represàlia empresarial enfront del gaudi previ per la dona treballadora d'un dret associat a la seva maternitat. És a dir, l'incompliment del règim legal és discriminatori i vulnera l'art. 14 de la *Constitución* (CE) per la motivació discriminatòria que fonamenta la decisió.
- Conforme els arts. 13 de la *Ley Orgánica 3/2007* i 60.7 de la *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa*, **en haver aportat la reclamant indicis que el seu cessament es va deure exclusivament a la seva maternitat, correspon al CGPJ provar que aquesta decisió no va ser discriminatòria sinó adequada** a la finalitat perseguida, que era el correcte acompliment de la tasca d'anàlisi de sentències.

El TS estima que **el citat Consell no aporta raons objectives que fonamentin la seva decisió** (no hi ha informes negatius, només existien vuit sentències pendents d'anàlisi, no es constata baix rendiment...) del que **s'infereix raonablement que la decisió de baixa va tenir com a causa determinant la situació de maternitat**, ja que s'entén que anava a dificultar el compliment adequat de la tasca d'anàlisi; decisió que resulta discriminatòria respecte dels companys analistes homes i que, a més, és desproporcionada. **Es podien haver adoptat altres mesures menys oneroses** com esperar un temps prudencial a la recuperació després del part o repartir temporalment aquesta càrrega entre els seus companys analistes, tenint en compte que no era excessiva i que el propi Consell reconeix que no hi ha un nombre màxim de sentències que s'assignen a cada analista.

-
- Conclou que **la decisió de cessament resulta contrària a l'art. 14 CE per discriminatòria** enfront dels altres analistes homes quan respon a la situació de maternitat que, òbviament, no concorre en aquells, per la qual cosa s'ha d'anul·lar, i reconèixer com a situació jurídica individualitzada el dret a que se li abonin les quantitats deixades de percebre com a analista durant la seva llicència per maternitat, lactància i vacances, amb els interessos legals corresponents. Així mateix se li reconeix el dret al cobrament d'una indemnització de 600 euros, reparadora de la infracció del dret fonamental afectat